

I'Entrevista

Alba Garriga, psicòloga

Des del Servei d'Informació i Atenció a Dones (SIAD) de la Garriga ofereix suport a dones que han patit violència masclista

"Què passaria si cada setmana morís un home a mans de la seva companya?"

Alba Garriga és psicòloga del Servei d'Informació i Atenció a Dones (SIAD) de l'Ajuntament i atén casos de violència masclista en qualsevol de les seves manifestacions. Al llarg del 2015 l'han visitat un total de 28 dones.

El seu és un servei gratuït per a dones que han patit o pateixen violència per part de la seva parella o exparella. El SIAD també ofereix un servei de primera acollida a càrrec d'una treballadora social i el servei d'assessorament jurídic d'una advocada especialista.

Per sol·licitar hora cal adreçar-se a l'oficina de Serveis Socials (c. Sant Francesc, 1) els dimarts de 16.30 a 19 hores. També es pot trucar al 93 871 90 95.

Qui pot sol·licitar els teus serveis com a psicòloga?

Qualsevol dona usuària de serveis socials, especialment aquelles que són o han estat víctimes de la violència masclista de la seva parella o exparella. La teràpia consisteix en sessions individuals i, en funció del diagnòstic o la problemàtica i el malestar psicològic, es fa teràpia focalitzada o de suport emocional. Aquest últim, mitjançant teràpia de grup setmanal.

Què és exactament la violència masclista?

La violència masclista és la violència que s'exerceix contra les dones com a manifestació de la discriminació i de la situació de desigualtat en el marc d'un sistema de relacions de poder dels homes sobre les dones.

Es pot manifestar en diferents àmbits, com en el de la parella, i pot ser exercida com a violència física, psicològica, econòmica, social i ambiental (crear un ambient de temor mitjançant objectes: llençar-los o trencar-los, córrer amb el cotxe, torturar animals domèstics).

I què és el famós cicle de la violència?

Descriu el funcionament de la violència de gènere. Comença amb la fase d'acumulació de tensió o conflicte: on qualsevol altra parella dialogaria i arribaria a un acord, en aquest cas l'agressor manipula i controla la dona, que realitza conductes passives i submissives per evitar la següent fase, que és la de la violència. Però en realitat, faci el que faci, la conducta agressiva acaba apareixent ja que no depèn en absolut d'ella sinó de qui l'exerceix.

Un cop s'ha donat la fase de violència, hi ha un període de calma o "lluna de mel" en què el maltractador pot demanar perdó i minimitza, justifica i culpa la dona del que ha succeït. Quan la dona (que estima la seva parella) el percep de nou com l'home de qui es va enamorar, es relaxa i com que se sent en part responsable modifica el seu comportament per evitar una nova agressió. Es torna, així, a la primera fase d'acumulació de tensió.

Hi ha un únic perfil de dones maltractades?

No, qualsevol dona independentment de l'edat, classe social, nivell cultural, religió o origen pot ser maltractada. No depèn de nosaltres, depèn que algú es cregui amb el dret o no d'agredir-nos. Són múltiples els factors que fan que una dona no pugui sortir de la

relació. En cada cas els motius són diversos i en diem trampes, com són l'amor romàntic, els rols apresos, els sentiments de culpa, la por a les amenaces, la falta de recursos, la desconfiança en la justícia, etc.

Malgrat tot, hi ha moltes dones que aconsegueixen sortir-ne...

Per descomptat! Hi ha supervivents. Les dones que han estat víctimes i reben ajuda aviat es posicionen com a perjudicades i lluiten pels seus drets, acaben refent la seva vida amb relacions igualitàries, recuperant la seva dignitat, la seva llibertat i autonomia en la mesura que van recuperant aquells àmbits que la violència masclista ha danyat. I també hi ha celebrants: dones que els ha canviat tant la vida que han comprès que es tracta d'un problema sistèmic i que estan compromeses a ajudar altres dones maltractades.

Què recomanaries a una dona que es troba en una situació de violència?

Que demani ajuda. Li recomanaria que s'adreces al SIAD de l'Ajuntament i expressés el què està vivint. Rebrà assessorament tècnic especialitzat, assessorament legal i recolzament psicològic. Trencar amb l'aïllament o el silenci és el primer pas d'un camí, encara que llarg, de sortida. En cas d'una situació de risc cal anar als cossos de seguretat a posar una denúncia i demanar protecció per a ella i els i les menors si s'escau.

Què més falta per combatre aquesta xacra?

La societat tot just està detectant el problema i per desgràcia és perquè ja està afectant les adolescents i pel nombre de dones assassinades. Què passaria si cada setmana morís un home a mans de la seva companya? Actualment passa el contrari i la societat no s'aixeca en massa: 64 assassinades al 2015.

Quan en un grup de gent es parla d'un cas de violència masclista sempre hi ha algú que diu "Ja, però i dels homes maltractats per les dones, què?". Això, en canvi, no passa quan es parla d'un fet racista comès per exemple per un skin contra un estranger. Ningú diu: "Ja, però i dels skins maltractats pels estrangers, què?". No hi ha prou consciència, sovint es minimitza, es justifica i es qüestiona, com tot allò que té a veure amb les dones, enlloc de ser una qüestió de primer ordre.